

ρη σχέση των Ελλήνων της διασποράς με την πατρίδα τους.

Αισθανόμαστε Έλληνες, αλλά έχοντας μεγαλώσει σε ένα Αγγλοσαξωνικό περιβάλλον, αυτό μας κάνει διαφορετικούς.

Και το χιούμορ εκείνης της ταινίας μιλάει για αυτές τις διαφορές.

Είναι ένα μοναδικό φαινόμενο.

Θέλοντας να επαναφέρω την συζήτηση στο θέμα της τελευταία του ταινίας, που πραγματεύεται επίσης τις κοινωνικές προκαταλήψεις σε σχέση με την φυλετική σου καταγωγή, τον ρωτώ αν μετά από είκοσι και πλέον χρόνια καριέρας η Αυστραλιανή κοινωνία έχει αποδεχτεί πλήρως τον πολυπολιτισμικό της χαρακτήρα.

Δεν μπορώ να πω ότι δεν έχουν βελτιωθεί οι αντιλήψεις.

Θυμάμαι ότι μόλις αποφοίτησα από την Δραματική σχολή της Μελβούρνης ως ο πρώτος έλληνοαυστραλός, η πρώτη ερώτηση που μου έκαναν ήταν: *You are the first person of a Greek origin to graduate from this school. What will you do about it?*

Ο ατζέντης μου πρότεινε να αλλάξω το επώνυμό μου. Τον πρώτο χρόνο της καριέρας μου ήμουν γνωστός ο Νικ Γιάννος. Το θεώρησα υποτιμητικό αλλά το αποδέχτηκα. Ο πατέρας μου δεν μου το συχώρησε ποτέ. Σε ένα από τα ταξίδια μου στη Ελλάδα, είδα το επώνυμο μου σε μεγάλες διαφημίσεις στην πλατεία Ομονοίας. «Γιαννόπουλος Παστέλια». *“Ohhhh wow My name is famous here!!”, I said.*

Επιστρέφοντας στην Αυστραλία απαίτησα από τον ατζέντη μου να χρησιμοποιώ το πραγματικό μου επώνυμο.

“You know what, that’s my name, and get used to saying it. Stop trying to say who I am!”

Ήταν μία απόφαση που άλλαξε την ζωή μου. Μετά την αποφοίτησή μου προσπάθησα να δουλέψω ως ηθοποιός, αλλά εκείνη την εποχή οι τηλεοπτικές σειρές που είχαν επιτυχία ήταν “The man of snowy river” και “Neighbours” απευθύνονταν αποκλειστικά σε ένα Αγγλόφιλο κοινό. Δεν “πουλούσαν” προγράμματα με

Σε ένα από τα ταξίδια μου στη Ελλάδα, είδα το επώνυμο μου σε μεγάλες διαφημίσεις στην πλατεία Ομονοίας. «Γιαννόπουλος Παστέλια». “Ohhhh wow My name is famous here!!”, I said.

χαρακτήρες μεταναστών. Ήταν κάτι που με εκνεύριζε, ήμουν επαγγελματικά “αόρατος”. Επιπλέον βίωνα καθημερινά τις συνέπειες μιας ρατσιστικής νοοτροπίας που επικρατούσε κατά κόρον στο επάγγελμα που είχα επιλέξει.

Η συμμετοχή μου στο “Festival Comedy” της Μελβούρνης ως “Wogs out of work” άλλαξε την καριέρα μου. Εκείνη στην στιγμή δεν συνειδοτοποίησα το πόσο αμφιλεγόμενη αλλά και αποτελεσματική θα αποτελούσε για την καριέρα μου η επιλογή να προβάλλω αυτό που ακριβώς ήμουν. Ένας “Wog out of work” Στο “κάτω κάτω της γραφής” ήμουν WOG και επιπλέον άνεργος.

Ο χαρακτήρας είχε μεγάλη επιτυχία. Ξεκινήσαμε με τρεις παραστάσεις την εβδομάδα σε τρία θέατρα και καταλήξαμε να περιοδεύουμε σε όλη την Αυστραλία δίνοντας παραστάσεις σε κοινό που συνολικά ξεπέρασε τις 670.000. Είχα πετύχει να “δώσω φωνή” σε μία κοινότητα μεταναστών που θεωρούσε τον εαυτό της κοινωνικά περιθωριοποιημένο.

Ξαφνικά η συντριπτική πλειοψηφία των δίγλωσσων οικογενειών της Αυστραλίας μεταμορφώθηκε σε ένα αγοραστικό κοινό που απέφερε κέρδη και διαφημίσεις. Τα μέλη των οικογενειών αυτών γέμιζαν τα θέατρα. Δεν ήταν πια περιθωριοποιημένοι. Έβλεπαν το show, με τα θέματα του οποίου ταυτίζονταν ενώ ταυτόχρονα γελούσαν. Οχι με εμάς αλλά με αυτό που εμείς εκπροσωπούσαμε. Ήταν σαν να κοιτούσαν τον εαυτό τους στον καθρέπτη.

Not laugh at us, but with us. Αυτή η επιτυχία άνοιξε τις πόρτες και για την τηλεόραση. Κάπως έτσι ξεκίνησε και η τηλεοπτική επιτυχία “Acropolis Now” που εκείνη την εποχή ήταν η μοναδική τηλεοπτική σειρά με περιεχόμενο και πρωταγωνιστές μη Αγγλοσάξωνες. Ήταν η πρώτη φορά που όλοι συνειδητοποίησαν τι σημαίνει πολυπολιτισμική κοινωνία και τι ακριβώς την καθορίζει.

All that every WOG ever wanted was to have our heritage acknowledged and respected from an Anglo-Saxon society and to avoid being treated with racism terms.

30 χρόνια μετά μιλάμε και αναζητούμε ακόμα το δικαίωμα να θεωρούμαστε αποδεκτοί και κοινωνικά ισότιμοι με όλους τους άλλους συμπολίτες μας. Τελικά αυτό που επιθυμούσαμε πάντα σαν μετανάστες ήταν η κοινωνία να αποδεχτεί και να αναγνωρίσει την καταγωγή μας.

Πόσο μάλλον αν αναλογιστούμε ότι η Αυστραλία έχει διαμορφωθεί σε μεγάλο βαθμό με την συμβολή όλων του μεταναστών στην διάρκεια του εικοστού αιώνα.

Ακόμη και σήμερα που συνεχίζω να αναφέρομαι σε αυτά τα θέματα μέσα από τις ταινίες μου συνειδητοποιώ ότι έχουν αλλάξει πολλά αλλά όχι όλα. Υπάρχει ένα μέρος της κοινωνίας μας που αρνείται ακόμη και σήμερα να αποδεχτεί την πολυγλωσσικότητα και την πολυπολιτισμικότητα της Αυστραλέζικης κοινωνίας.

Στην τελευταία σου ταινία συμμετέχουν και η Sooshi Mango. Πώς τους γνώρισες και γιατί συνεργάστηκες μαζί τους;

Οι Sooshi Mango είναι ένα επιτυχημένο κωμικό δίδυμο ιδιαίτερα στο διαδίκτυο. Από εκεί τους γνώρισα. Συμμετείχαν σε μερικά δικά μου show, γεγονός που τους βοήθησε να ωριμάσουν αρκετά. Προσπάθησα να τους μεταφέρω αλλά και να τους τονώσω το αίσθημα της ευθύνης και πολιτικής ευαισθησίας που πρέπει να χαρακτηρίζει την δουλειά τους ως κωμικό δίδυμο. Άλλωστε η κωμωδία είναι πολιτική. I believe all comical works are political. If you don’t understand that, you just don’t understand what you are doing. You just make jokes.

Ο Vince Colosimo συμμετέχει και στο “Wog Boys forever”. Υποδύεται για μία ακόμη φορά τον στενό φίλο του πρωταγωνιστή Στηβ Καραμίτσι. Ξέρω όταν σας συνδέει μία μακρά ειλικρινής φιλία.

Ο Vic αποτελεί για μένα ένα σημαντικό κεφάλαιο στην καριέρα μου ως ηθοποιός. Είχα την τύχη να τον γνωρίσω κατά την διάρκεια των πρώτων μου βημάτων στο χώρο. Ο Vince τότε είχε ήδη πολλές και σημαντικές επιτυχίες ιδιαίτερα στο κινηματογράφο.

Vince Colosimo, Alex Dimitriades are unique talents, wonderful actors.

Κατά την γνώμη μου ο Vince Colosimo, ο Alex Dimitriades αποτελούν μοναδικά ταλέντα στο χώρο μας, εξαιρετικοί ηθοποιοί. Πιστεύω ακράδαντα ότι επαγγελματίες σαν τον Vince, προσέφεραν και προσφέρουν πολλά στους συνεργάτες τους και γενικότερα στο Αυστραλιανό κινηματογράφο. Το υποκριτικό του ταμπεραμέντο είναι διαφορετικό από το δικό μου. Θα έλεγα ότι ανήκει σε ρόλους πιο δραματικούς ενώ εγώ κλίνω προς στην κωμωδία. Ο Vince με βοήθησε αφάνταστα όταν χρειάστηκε να μεταφέρω τον χαρακτήρα του Steve Καραμίτσι από το θεατρικό σανίδι στον κινηματογράφο. Η βοήθειά του ήταν ανεκτίμητη.

Η συμμετοχή του στο “Wog Boys forever” αποτελεί το επισφράγισμα μίας φιλίας χρόνων και αμοιβαίας επαγγελματικής εκτίμησης.

Η πρεμιέρα της ταινίας “WOG BOYS FOREVER” στο Σίδνεϊ θα γίνει την Πέμπτη 6 Οκτωβρίου στο Enmore Theatre, 118-132, Newtown, NSW 2042

